

Beklaagd van:

te van 01 januari 2000 tot 23 oktober 2003.

Als eigenaars,

op het onroerend goed, gelegen te

eigendom van:

ingevolge akte van aankoop d.d. 06 november 1995, verleden door notaris te

Zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de volgende bouwwerken te hebben uitgevoerd en in stand gehouden:

- Een verbouwde krotwoning (opp. +/- 7,30m x 17m) waar de bestaande gevels van de voorgevel, zijgevel rechts en achtergevel vervangen werden door nieuw metselwerk (kroonlijsthoogte +/- 3,15m). De bestaande raam- en deuropeningen werden deels gewijzigd en vervangen door buitenschrijnwerk. In de rechter zijgevel werd een nieuw boogvormig raam geplaatst (hoogte +/- 4m, breedte 0,80m). De bestaande dakconstructie werd volledig vervangen en afgedekt met bruin-rode pannen. De woning werd volledig ingericht. De vroegere berging/garage werd herbestemd tot living.
- Een houten tuinhuis met een oppervlakte van +/- 3m x 3m en een hoogte van +/- 2,10m, afgedekt met roofing en voorzien van een betonnen vloerdek.
- Een houten stal voor herten met een oppervlakte van +/- 4m x 2m en een hoogte van +/- 2,20m, afgedekt met geprofileerde staalplaat. Deze stal is ingeplant op +/- 1,40m van de linker perceelsgrens.
- Een omheining in Bekaertdraad met een hoogte van 1,80m rond het terrein.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening;

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert

- Het afbreken van de opgerichte woning met een oppervlakte van +/- 7,30m x 17m;
- Het verwijderen van het houten tuinhuis met een oppervlakte van +/- 3m x 3m en hoogte van +/- 2,10m, inclusief de grondplaat;
- Het verwijderen van de houten stal voor herten met een oppervlakte van +/- 4m x 2m van de linker perceelsgrens.
- Het verwijderen van de omheining van in Bekaertdraad met een hoogte van 1,80m rond het terrein.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 12/10/2004, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 84,81
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 22 juni 2005 door beklaagden tegen al de schikkingen
- op 27 juni 2005 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 14 juni 2005 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals

gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

...

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 350 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 53,99 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 350 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 53,99 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het afbreken van de woning met een oppervlakte van 124,10 m², van het houten tuinhuis, van de houten stal en het verwijderen van de omheining en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

De eerste rechter heeft de feiten reeds terecht geactualiseerd zodat dit door het Hof wordt overgenomen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten van oprichting niet bewezen gebleven nu binnen de voorziene tijdsomschrijving geen feiten van oprichting hebben plaatsgevonden.

De oprichting is gebeurd in 1996.

Het Hof kan de incriminatieperiode en derhalve de feiten niet uitbreiden en het gaat hier niet om een louter materiële vergissing, die kan worden rechtgezet.

Beklaagden dienen te worden vrijgesproken voor de feiten van oprichting.

2. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten van instandhouding wel bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

Zowel uit de notariële verkoopakte als uit de gele verkoop aankondiging blijkt ontegensprekelijk dat beklagden kennis hadden dat het goed in natuurgebied gelegen was en dat zij niets mochten of konden bouwen of verbouwen zonder geldige stedenbouwkundige vergunning. De gebeurlijke aansprakelijkheid van de notaris is hier niet aan de orde.

De werken die beklagden aan het woonhuis hebben uitgevoerd zijn geen instandhoudingswerken maar vergunningsplichtige verbouwwerken (zie de vaststellingen stuk 8 en 46).

De eerste rechter wijst er overigens terecht op dat beklagden een bouwvergunning hebben aangevraagd voor verbouwwerken (welke hen geweigerd werd).

3. Bij de straftoemeting m.b.t. het misdrijf van instandhouding wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklagden,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, waarbij beklagden (verkeerdelijk) gegokt en gehoopt hebben op het gedogen door de overheid.

Daarom worden de beklagden ieder bestraft met een geldboete van 150 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening en stedenbouw te respecteren.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2002.

De Herstelvordering

4. Er is geen reden om de herstellvordering af te splitsen of uit te stellen.

5. In zoverre geënt op de feiten van instandhouding stelt het Hof vast dat de omstandig gemotiveerde herstellvordering d.d. 11 april 2003 zowel intern als extern wettig is en, binnen de beperking van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklagden gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is.

6. Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve in:

- het afbreken van de opgerichte woning met een oppervlakte van ongeveer 7,30 m x 17 m
- het afbreken van het houten tuinhuis met een oppervlakte van ongeveer 3 m x 3 m en een hoogte van 2,10 m inclusief het verwijderen van het betonnen vloerdek
- het afbreken van de houten stal voor herten met een oppervlakte van ongeveer 4 m x 2 m en een hoogte van 2,20 m afgedekt met geprofileerde staalplaat en ingeplant op 1,40 m van de linker perceelgrens
- het verwijderen van de omheining in Bekaertdraad met een hoogte van 1,80 m rond het terrein.

7. De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 2 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

8. Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober

1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Bevestigt het bestreden vonnis met betrekking tot de actualisering van de feiten;

Het bestreden vonnis voor het overige wijzigend;

Spreekt beklaagden vrij van de feiten van oprichting;

Verklaart zich niet bevoegd m.b.t. de herstellvordering in zoverre gesteund op de feiten van oprichting;

Verklaart de beklaagden schuldig aan de feiten van instandhouding en veroordeelt hen ieder tot een geldboete van HONDERD VIJFTIG EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en aldus gebracht op ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN;

Verplicht de beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT.

Legt aan ieder der veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO.

Verklaart de herstellvordering in zoverre geënt op de feiten van instandhouding gegrond.

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het afbreken van de opgerichte woning met een oppervlakte van ongeveer 7,30 m x 17 m
- het afbreken van het houten tuinhuis met een oppervlakte van ongeveer 3 m x 3 m en een hoogte van 2,10 m inclusief het verwijderen van het betonnen vloerdek
- het afbreken van de houten stal voor herten met een oppervlakte van ongeveer 4 m x 2 m en een hoogte van 2,20 m afgedekt met geprofileerde staalplaat en ingeplant op 1,40 m van de linker perceelgrens
- het verwijderen van de omheining in Bekaertdraad met een hoogte van 1,80 m rond het terrein.

binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen twee jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot solidaire betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger

vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van beide aanleggen, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op 195,50 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHTTIEN MEI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier